

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Naar jeg har foreslaaet Lovens Gyldighed forlænget i to Aar og ikke har nøjedes med at sætte eet Aar; er det ikke, fordi der hos mig er Ønske om, at denne midlertidige Lov skulde være længere, end det er nødvendigt. Det har været en Forudsætning, at Kommissionen skulde tilendebringe sit Arbejde saa betids, at der i den kommende Rigsdagssamling, altsaa Rigsdagssamlingen 1923—24, skulde kunne fremsættes Lovforslag paa Grundlag af den Betænkning, Ministeriet imødeser, og at dette Lovforslags Behandling skulde kunne tilendebringes i nævnte Rigsdagssamling. I saa Fald vil den midlertidige Lov jo kunne bortfalde, maaske ogsaa inden dette Aar er gaaet. Men man kan jo ikke med Sikkerhed vide, paa hvilket Tidspunkt Kommissionen vil være i Stand til at tilendebringe sit Arbejde — det maa erindres, at det er et ret omfattende Spørgsmaal, denne Kommission beskæftiger sig med, og jeg maa maaske her indskyde, at jeg føler mig overbevist om, at saavel Kommissionens Formand som dens Medlemmer bestræber sig for at tilendebringe Arbejdet saa hurtigt som muligt —, og for det Tilfælde, at Kommissionen ikke skulde være færdig med sit Arbejde i det kommende Efteraar, eller at man ikke i Rigsdagen i den kommende Rigsdagssamling skulde kunne tilendebringe sine Overvejesler over de Spørgsmaal, der her kommer til at foreligge til Overvejesle, vil det blive nødvendigt, at Loven er gældende i to Aar. Derfor har jeg — uden dermed at forbinde noget Ønske om, at den midlertidige Lovgivning, som jeg i flere Henseender anser for uheldig, skulde gælde i to Aar — foreslaaet en Forlængelse for disse to Aar; men hvis der her fra Tinget fremkommer Ønske om, at Forlængelsen kun skal gælde eet Aar, har jeg intet derimod at indvende, idet jeg saa naturligvis maa forbeholde mig, hvis det skulde vise sig umuligt i den Tid at gennemføre en varig Lovgivning paa dette Omraade, atter at stille Forslag i den kommende Rigsdagssamling om den midlertidige Lovgivnings Forlængelse.

I. A. Hansen: Jeg takker den højtæredede Minister for den Velvillie, han har udvist overfor min Henstilling, og jeg agter da at stille et Ændringsforslag til anden Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 166 af 1. April 1921 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5237).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om nogle Bestemmelser med Hensyn til en midlertidig Ordning af Folkeskolens Administration i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5217).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jeisen Christensen: Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er Aarsagen til, at Loven kommer frem til Revision i denne Rigsdagssamling, den, at der i Lov Nr. 405 af 30. Juni 1920 er indsat den Bestemmelse, at Loven skal til Revision før Udgangen af indeværende Rigsdagssamling. Jeg kunde have Lyst til dertil at føje, at det efter min Opfattelse ogsaa er den eneste Grund til, at det er nødvendigt at revidere den Skolelov, hvorunder vi i de sønderjydske Landsdele har levet siden Genførelsen. Jeg tror, jeg tør sige, at der i alle Lag i Befolkningen har været Tilfredshed med Loven, som den den Gang blev affattet, og at der ogsaa har været Tilfredshed omkring i Befolkningen med Udførelsen af denne Lovs Bestemmelser i Praksis. Naar Revisionsbestemmelsen i sin Tid blev indsat, var det vel nok under Hensyn til, at det